

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 27. kwietnia 1898.

Treść: № 61. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Bielsku.

61.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 26. kwietnia 1898,

dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Bielsku.

Na zasadzie §§. 2 i 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 118, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i sądownictwie w sporach, dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Dnia 1. lipca 1898 rozpocząć ma czynności swoje w Bielsku Sąd przemysłowy na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218 ustanowiony.

Ten Sąd przemysłowy używa oznaczenia: „C. k. Sąd przemysłowy w Bielsku“. Pieczęć urzędowa tego Sądu przemysłowego zawiera orła cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji w ustawie z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, oznaczony i jako Sąd rekursowy działać ma w sprawach tego Sądu przemysłowego c. k. Sąd obwodowy cieszyński.

§. 2.

Właściwość miejscowa Sądu przemysłowego bielskiego obejmuje obszary gmin Bielska, Starego Bielska, Aleksandrowic, Komorowic niemieckich, Kamienicy, Wapienicy i Jasienicy.

§. 3.

Właściwość rzeczowa Sądu przemysłowego bielskiego rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa w §. 1, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych wymienione a znajdujące się w okręgu Sądu przemysłowego z wyjątkiem kolei żelaznych.

Termin, od którego Sąd przemysłowy nabędzie właściwości co do kolei żelaznych, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§. 4.

Postanawia się, że asesorów Sądu przemysłowego bielskiego ma być 52, zastępców 32.

§. 5.

Asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców wybierać należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych w stosunku, który podany jest w podziale niżej zamieszczonym.

Wydanie zarządzeń potrzebnych w takim razie, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach terytorjalnie oddzielonych, zostawia się c. k. Rządowi krajowemu w Opawie.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do odbicia wyborów i ogólną ilość asesorów Sądu prze-

mysłowego i ich zastępców, którą każda grupa wybrać ma po połowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się następująco:

Grupa I.

Wszelkie wielkie przedsiębiorstwa z wyjątkiem handlowych:

20 asesorów,
12 zastępców.

Grupa II.

Wszelkie mniejsze przedsiębiorstwa z wyjątkiem handlowych:

20 asesorów,
12 zastępców.

Grupa III.

Wszelkie przedsiębiorstwa handlowe:

12 asesorów,
8 zastępców.

Za wielkie przedsiębiorstwa w duchu niniejszego rozporządzenia uważać należy te, którym przypisany został podatek zarobkowy powszechny prze-

noszący kwotę 150 zł. Przedsiębiorstwa podlegające obowiązkowi składania rachunków publicznie, zaliczać należy do wielkich.

§. 6.

Zwrót wydatków w gotówce (§. 13 ustawy o sądach przemysłowych) przyznawać należy asesoram Sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesoram Sądu rekursowego z odpowiedniem zastosowaniem postanowień §§. 3 aż do 10, 15, 20, 21, 23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221, o należytościach świadków i biegłych w sprawach spornych cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku przyznawać się mające asesoram i zastępcom ze stanu robotników, ustanawia się w kwocie jeden złoty za pół dnia i w kwocie dwa złote za cały dzień bez podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzenia tego wynagrodzenia brać należy czas, przez który robotnik był rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności liczyć należy także czas drogi do Sądu i z powrotem.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Ruber r. w.

Baernreither r. w.